

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

DAGNY

TIDNING FÖR
 SVENSKA
 KVINNORÖRELSEN

UTGIFVEN GENOM FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDET AF FÖRENINGEN DAGNY

N:r 27.

Stockholm den 8 Juli 1909.

2:a årg.

<p>Prenumerationspris: $\frac{1}{4}$ år .. kr. 4: 50 $\frac{1}{2}$ år .. kr. 2: 50 $\frac{3}{4}$ " " " 3: 50 $\frac{1}{4}$ " " " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.</p>	<p>Redaktion: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.</p>	<p>Redaktör o. ansvarig utgifvare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: Kl. 11—12. Sthlm 1909, F. Englund's Boktr.</p>	<p>Expedition och Annonskontor: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.</p>	<p>Annonspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: — Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 % 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 % Annons bör vara inlämnad senast måndag f. m.</p>
--	---	--	--	---

Doktor Sofia Holmgren.

Det var på hösten 1898. Efter slutadt dagsarbete i en af Malmö folkskolor hade jag varit på besök i Lund och befann mig på återfärden. Trött och likgiltig sjönk jag samman i det skummaste hörnet af järnvägs-kupén och lät blicken långsamt glida hän öfver medpassagerarne. Ett par unga studentskor, en äldre herre, några damer i granna hattar. Längst borta i andra hörnet såg jag en kvinnogestalt med frapperande enkelhet i dräkten. Hon vände emot mig ett ljust, själfullt ansikte. Hvem var hon? Ingen af de vanliga.

Mina blickar kunde ej släppa henne, jag kom ihåg ett uttryck, som jag stundom hörde mor fälla i min barndom: »Hon för en sådan helg med sig hvar hon kommer». Detta var nog en af dem som förde helg med sig. En annan kvinna kom in och började frågande samtala med henne. Dämpade och allvarsamma kommo svaren, tankfullt var uttrycket, men så med ens lystes hela ansiktet upp af det varmaste leende.

»Godnatt doktorn!» hörde jag därpå, och så

visste jag hvem hon var. Det var den i Malmö nyligen bosatta kvinnliga läkaren doktor Sofia Holmgren. Och nu har jag länge vetat, att jag ej tog fel den gången. Hon är en af dem, som »föra helg med sig».

Sedan hösten 1898 har doktor Holmgren verkat som praktiserande läkare i Malmö och är anställd som skolläkare vid en af de högre flickskolorna. Enkel och flärdfri i sitt uppträdande, dugande, samvetsgrann och plikttrogen, arbetar hon på det fält där många goda och stora krafter behöfvas — icke endast mäns, lika mycket kvinnors — den lidande mänsklighetens. Större och större har också det anseende blifvit, som hon förskaffat sig, vidare och vidare den krets, som söker hjälp hos den skickliga och varm-hjärtade läkaren.

Blid och stilla kommer hon till sjukbädden, lugn och säker gör hon sina frågor och ger sina förhållningsregler, hela hennes personlighet verkar ljus och hopp, men lämnar tillika intryck af det allvar som tvingar en att klart se framåt och med styrka möta hvad som kan komma.

Promenaddräkter och Kappor

Vid behof af dessa artiklar rekommendera vi en mycket god mellangenre af 1:ma svenska och engelska tyger, solidt svenskt arbete efter bästa utländska modeller. OBS! Med detta goda fabriksprisbillighet finnes ingen konkurrens.

GUSTAF HOLMBLOMS KAPPAFFÄR, NORRMALMSTORIG

Doktor Holmgren är ej en i vanligaste mening vek och känslig natur; bestämd och fast med omutlig rättskänsla fordrar hon allt af sig själf, men därför också mycket af andra. Dock är det två parter, som ligga henne synnerligen varmt om hjärtat, de unga, de som skola fostras för det kräfvande lifvet, och de ensamma, fattiga gamla. »Kom till mig, då jag slutar arbetet för dagen, jag vill så gärna råda och hjälpa», hur ofta har jag ej af henne fått det svaret, då jag bekymrad står framför frågor, som gällt fostrans skuggsidor och där endast vetenskapen kunnat ge svar.

Starkt socialt intresserad, med kärlek till allt högt och öppen blick för lifvets missförhållanden är doktor Holmgren en varm anhängare af kvinno-saken och har allt ifrån början tagit ifrig och verksam del i den kvinnliga rösträttsrörelsen i sin hemortsstad, Malmö. Hon var med om att bilda en lokal-förening därstädes, har ständigt varit medlem af styrelsen och är ombud i Centralstyrelsen. Tillbaka-dragen af naturen älskar hon ej att framträda i det offentliga, men fast hon ej stått i spetsen för föreningen, har hon dock med sin rika intelligens, sin klarhet och tankeskärpa mycket bidragit till arbetets framgång och varit den sammanhållande kraften i det hela.

Nu har hon äfven gjort en direkt insats i det påbörjade upplysningsarbetet såsom ledarinna af en kurs hufvudsakligen beräknad för lärarinnor i Malmö. Ämnet var sexuell hygien och omfattade fem föreläsningar, hvilka voro fulltaligt besökta. Hon framställde det ömtåliga ämnet så, som endast den finaste och ädlaste kvinna kan göra det, och alla kursdel-

tagarne stå i stor tacksamhetsskuld till föreläserskan för att hon lärt dem förstå, att i deras fostrarekall rättvist bedöma, barmhärtigt döma och rätt leda ungdomen i dessa ömtåliga stycken. En liknande kurs har äfven under doktor Holmgrens ledning pågått i Lund.

»Stora män ha nästan alltid ägt goda och begåfvade mödrar», heter det så ofta. Doktor Holmgren har den stora lyckan att ännu äga vid sin sida den som var själen i det bildade hem, där hennes barndom förflöt, den som i mycket ledt hennes ungdoms studier, den kloka, begåfvade modern. »Fråga min mor i historien! Min mor har undervisat mig. Jag har aldrig läst latin för någon annan än min mor». Med hvilken stolthet hörde jag ej doktor Holmgren säga detta en gång med den strålande blicken fäst på den leende gamla vid hennes sida. Det ömmaste förhållande råder mellan dessa båda, tillsammans ser man dem på mötena; modern följer ännu med vaket intresse dottern i allt hennes arbete.

Doktor Sofia Holmgren föddes i Lund 1864. Fadern, d. v. adjunkten i fysik, sedermera professorn vid Lunds universitet fil. dokt. K. A. W. Holmgren, är numera afliden; modern Elin Stjernstedt. Doktor Holmgren blef 1888 student af Östgöta nation vid Lunds universitet, blef 1892 med. kandidat och 1898 med. licentiat, allt vid Lunds universitet, förklarades samma år för legitimerad läkare, idkade under sommaren 1898 vid Medevi hälsobrunn medicinsk praktik och är sedan hösten samma år bosatt i Malmö såsom praktiserande läkare.

LINA GREN.

Några tankar om en tidssjukdom.

Lust att lefva! —

En gång finns den väl hos hardt när hvarje jordevarelse, ogrumlad, ursprunglig, pekande framåt som den eviga vägvisaren att lifvet *skall* levas.

Men i mänskvärlden dröjer det ej länge, förrän själfva den klara urkällan grumlas.

Lifslusten, lifsglädjen eller djupast känslan af att vi återvändt hem till vårt rätta jag, till lifvets stilla mening med oss, kommer endast som helgdagsstunder, eller inte ens så, ty för många är lifvet en enda kamp för att dagarna dragligt skola rinna undan.

Om blott en enda liten stund af vårt väsens harmoni, af sol- eller vishetsglädje, af alla sattes högt af allt, skulle det vara annorlunda på jorden. Under den höga himlen finns det säkert plats för mycken lycka, men mänskorna vilja inte vara lyckliga, sagan

om paradiset, som de själfva förverkade, går ständigt igen.

Den gud, som dyrkas mest i världen, är nog ej en gud af ande. Och hur han än till tack för sin upphöjelse lönar mänskorna; en obestridlig sanning är det, att döden, där den går fram öfver jorden, kan säga:

— Tusen falla vid min högra sida och tio tusen vid min vänstra af dem som jag aldrig kallat.

Och det är nog ej därför att de funnit att lifvet till sin mening är ett ondt, som de flesta kasta bort det, utan det är därför att de gått för långt bort från den meningen och blifvit sjuka, eller också — och kanske oftast — stupa de helt enkelt i det materiellas hetsjakt.

Sådant har lifvet blifvit, att guldet, som hur det än skimrar aldrig kan fånga en droppe af eviga värden, dräper kropp och själ.

Det finns ett ondt mot hvilket det i dessa tider föres en ihärdig kamp, en liten bacill som förstör kroppen. Det är vackert och glädjande att se människornas offervillighet, ehuru de också handla af själfbevarelsedrift, när de söka att mota fienden ur landet.

Själfmordet är ej smittofarligt på samma sätt som tuberkulosen, och många af dem som bära hand på sig själfva bereda ej mänskligheten någon förlust med sin bortgång. Men detta gäller också om dem som skördas af tuberkulos, och i alla fall: lif som lif.

Tidningarna berätta om dem som stupa och glömmas i en sådan mängd, att det till slut ej rör oss. Och likväl borde hvarje fall erinra oss om att vi alla ha skuld i att lifvet blifvit förfuskadt, att det blifvit sådant, att det jagar människorna som villebråd, istället för att de enkelt och skönt skulle besitta jorden.

Och de, som kanske äro lyckliga eller vilja vara det, som tro, att tillvaron ej är ett ondt utan en god gåfva, borde väl känna sorg öfver denna skärande disharmoni, som kulminerar i själfkillintetgörelsen.

Kvinnorna, som genom sitt väsen sägas stå barmhertigheten närmast, kunde kanske göra något, ehuru det blefve utsägligt mycket svårare att gripa denna sjukdom som realitet än t. ex. lungsotsbacillen.

Att stifta föreningar mot själfmordet som mot tuberkulosen skulle säkert visa sig ohållbart, ehuru enskilda människor kanske genom godhet och barmhertighet skulle kunna räddas. Att stifta lagar, som straffade alla misslyckade försök som andra förbrytelser, vore barbariskt.

Men förefalla än vägarna sedan aldrig så ändlösa, vore dock ett steg vunnet, om det väcktes en större känsla af samhörighet med dem, som gå under, en starkare känsla af våra fäders och våra egna försyndelser gent emot lifvets lyckomöjligheter.

Mycket sedligt och socialt arbete utföres i dessa dagar, men ej många tecken tyda på att guldets värde är i sjunkande, på det att de ideella värdena i stället måtte stiga. Tiden är trots allt materialismens.

För ständigt större löner i det materiella sträfva människorna, och öfver en stor del af själfmorden står ekonomisk ruin, med åtföljande andlig, som rubrik. En man pantsätter sin vigselring för att skaffa sig en revolver att ända sitt lif; detta är så vanligt, att ingen ens tänker på det längre. Och på sätt och vis är han berättigad, när det enda, som han egentligen sträfvat efter, svikit honom.

Men kvinnorna som — åtminstone till ett flertal — drömma om att lämna tillvaron i arf åt kommande slakten och betrakta detta som sin högsta sällhet, borde väl djupt röras af dessa dagligen upprepade mänskliga tragedier. Det lif de tro på göres till en sumpmark, knappast värd vandringens mödor.

Paradiset kunna de kanske aldrig återeröfra från sin första moder, blod och tårar skola kanske följa mänskligheten till tidens slut, men de böra alltid ha

en vaken blick för att jorden, som i sig själf är god och glad, kunde bära ett lyckligare släkte.

Hvarje medvandrare som sjunker i sumpmarken och förgås, borde ropa till dem om ansvaret och försyndelserna, om att tillvaron inte endast måste vara dräglig utan äfven samla ett öfverskott af hälsa, vishet, styrka i striden mot sina egna dödsfiender.

Att lifvets värden måste omläggas så, att ingen rikedom i världen, som gör själen mätt och död, skulle sättas högre än fattigdomen, burens af vingar.

GUSTAVA SVANSTRÖM.

Finsk Kvinnoförening.

År 1884 bildades Finsk Kvinnoförening, en af de trenne nordiska kvinnoföreningar hvilka i år kunna blicka tillbaka på en 25-årig tillvaro; de tvänne andra äro Norsk Kvindesagsförening, för hvilkens tillkomst nyligen redogjorts i Dagny, samt Fredrika-Bremer-Förbundet, hvars 25-årsjubileum dock ej infaller förr än i slutet af året. Såsom belysande för det mångsidiga arbete Finsk Kvinnoförening under dessa 25 år utfört, meddela vi ur en med anledning af 25-årsminnet utgifven redogörelse nedanstående:

Finsk Kvinnoförening har sedan år 1884 utgifvit 71 publikationer på finska och svenska: folkskrifter, kalendrar, biografier, broschyrer, ströskrifter samt en kalender öfver kvinnoarbetet i Finland, resultatet af en hela landet omfattande enquête af statistiska uppgifter om kvinnors arbete på olika områden. Arbetet utgafs till förenings 10-årsfest i maj 1894.

Vidare har föreningen hållit öfver 400 möten, 1,064 föredrag och diskussioner. En del af dessa föredrag ha naturligtvis afsett att verka för reformer i kvinnans rättsliga ställning samt att förbereda den allmänna opinionen för dem, äfvensom för en ädlare och rättvisare uppfattning af kvinnans person och hennes uppgift i hemmet och samhället. Men därjämte ha föreningens medlemmar i alla delar af landet hållit föredrag, hvilka direkt anslutit sig till folkupplysningsarbetet i allmänhet. På 65 orter ordnades föredragen i serier vid s. k. "hemmets dagar", hvarvid frågor berörande hemmets och kvinnans intressen belystes och diskuterades.

Medveten om den betydelse en god ungdomslitteratur har för ungdomens sedliga utveckling, har Finsk Kvinnoförening, understödd af Finska Litteratursällskapet, arbetat för ökande af en dylik på finska språket. Den 22 april 1893 öppnades ett lånebibliotek för ungdom, uppkalladt efter barna- och ungdomsvännen Z. Topelius, som själf i tiden gaf sitt kraftiga understöd och intresse åt företaget. Biblioteket räknar f. n. omkr. 1,850 böcker, däraf något öfver 1,000 svenska och resten finska.

För att komma den arbetande kvinnans i hufvudstaden bildningsbehof till möte, föranstaltade föreningen under sjutton år på söndagseftermiddagarna *elementarkurser* på

finska och svenska språken. Dessa besöktes af 4,138 elever af alla åldrar, mest sådana hvilka i barndomen ej varit i tillfälle att besöka folkskola. Undervisning meddelas i läsning, räkning, stil- och ämnesskrifning samt bokföring. Äfven höllos för dem närmare 200 enkla, lättfattliga föredrag mellan lektionerna. Sedan dessa kurser upphörde, försökte föreningen ett år att för dessa elever möjliggöra erhållande af fullständigt folkskolebetyg genom att öppna en *kurs afsedd att leda till lägre handverksskolans högsta klass*. Detta försök strandade på vederbörandes vägran att emottaga kursens elever i handverksskolan.

För att för yngre flickor, som ville ägna sig åt sömmerskeyrket, underlätta ernåendet af bättre fackutbildning, inrättades år 1900 en *förberedande yrkeskurs* för sömmerskor. Likaså anordnades ett år en *åskådningsundervisningskurs i matlagning*, besökt af 346 tjänarinnor.

För att bereda arbetssökande kvinnor af alla samhällsklasser lättare tillgång till arbete, inrättades redan år 1885 en *arbets- och platsförmedlingsbyrå*.

Sedan år 1889 har på föreningens föranstaltande några veckors *sommarhvila på landet* beredts åt sjukliga eller öfveransträngda sömmerskor och andra med dem likställda arbeterskor. Utom privata gåfvor beviljades de första åren medel härtill af Helsingfors sparbanks vinstmedel, därefter af Helsingfors stadsfullmäktige.

Inom Finsk Kvinnoförening bildades år 1889 en *sömmerskeklubb*, hvars medlemmar medels kurser, föredrag och diskussioner arbetade för intellektuell förkofran och praktisk utbildning. Klubben grundade en sjukhjälpkassa, som öfverlämnats att förvaltas af Finsk Kvinnoförening; några smärre bidrag ha utgifvits ur densamma.

För landsortens kvinnor har Finsk Kvinnoförening anordnat *62 ambulatoriska handarbetskurser* med sammanlagdt 859 elever. Kurserna räckte en månad och afsågo att efter ett af föreningen godkändt program meddela undervisning i tillklippning och sömnad af underkläder för kvinnor, män och barn, enklaste klädningssömnad samt stoppning och lappning. Föreningen anskaffade lärarinnor, hvilkas resor och aflöning den bekostade.

Sedan år 1896 har föreningen föranstaltat *136 ambulatoriska matlagningskurser* om 6 veckor med 1,643 elever, samt 3 korta kurser för inläggning af bär, grönsaker och svamp. Kurserna leddes af lärarinnor, som genomgått

Pedagogiska matlagningskolan i Helsingfors, och afsågo att bibringa eleverna de första grunderna i enkel matlagning för allmogehemmens behof, bakning, brygd, tvålkokning, användning af hölåda för matlagning m. m.

Inseende trädgårdsodlingens betydelse som binäring för kvinnan i landsorten, har föreningen för att väcka intresse för trädgårdsodling och sprida kunskap därom alltsedan år 1900 anställt *22 instruktörer i trädgårdsskötsel*. Dessa ha arbetat på 24 skilda orter i landet, där de varit behjälpliga vid anläggning och skötsel af köks-trädgårdar, plantering och beskärning af fruktträd och bärbuskar, upptagning och förvaring af rotsaker m. m. Användning af trädgårdsalster vid matlagning inlärdes därjämte vid korta kurser. För undervisning i matlagning och trädgårdsskötsel åtnjuter föreningen statsanslag.

År 1906 föranstaltade föreningen jämte Tammerfors filial vid utställningen i Kuopio i en enkom för detta ändamål uppförd paviljong förevisning af en i full verksamhet varande kok-kurs. För denna, liksom för tryckningen af en broschyr om kokning i hölåda, hade föreningen erhållit anslag ur statsmedel.

Föreningen erhöi år 1890 grundplåten till *ett stipendium för kvinnor*, af donator bestämdt att uppkallas efter föreningens första ordförande, fru Elisabeth Löfgren. Af räntorna å denna fond, som sedermera vuxit genom flera särskilda donationer, ha 12 stipendier à 200 mark och 2 mindre sådana utgifvits åt kvinnor, med företräde för dem, hvilkas verksamhet varit af banbrytande beskaffenhet.

Till föreningen öfverlämnades 1903 *en stipendiefond*, hvars räntor med 50 mark årligen, efter ansökan, gifvas åt allmogekvinna för väl skött trädgård.

Inom föreningen har vidare stiftats en stipendiefond, som bär Fredrika Runebergs namn och hvars räntor, sedan kapitalet nått ett visst belopp, skola utgifvas såsom *litterärt stipendium* åt kvinnor. Dessa stipendiefonder inberäknade har föreningen i gåfvor erhållit något öfver 30,000 mark.

Som ordförande i föreningen ha under de gångna 25 åren fungerat fru Elisabeth Löfgren, fröken Alexandra Gripenberg och fru Elin Sjöström.

Fyrtioen filialer i landsorten ha under dessa år anslutit sig till föreningen; af dessa ha dock sju blifvit upplösta.

Textilkonst på Industriutställningen.

Nordiska kompaniet.

Nordiska kompaniets textilutställning disponerar ett vackert rum med ingång från kupolsalen å konstindustriutställningen. Man har nedlagt en alldeles särskild omsorg på väggarnas och takets enkla men stilfulla dekorer. De förstnämnda äro helt klädda med svenskt, grått linne, på hvilket sytts några lätta ornament i samma nyans i Delsbosöm, komponerade af fröken Märta Christerson. Taket

består af tunn, hvit s. k. smörduk, med ett appliceradt stjärnmönster, fälladt och viket för hand.

Portiärerna öfver den stora entrédörren göra sig väl med sin varma röda färg mot allt detta grå, ljusa. De äro i rödt kläde, broderade i silke i samma färg. Mönstret är kopieradt, eller kanske rättare sagdt, inspirerad af Mariebergsporslin.

Allvarsam i färgen och intressant i kompositionen

verkar fröken Annie Frykholms gobelängväfnad, ugglor och svalor.

Den har i dagarna inköpts till utställningslotteriet och kostat 1,200 kronor.

Ovanför den hänger herr Nils Lundströms lilla gobeläng, tre kråkor på rad bland en del blågrönt bladverk, en rolig liten bit, som ger en viss karaktär åt det rum hvori den hänger.

I ett hörn dominera de gula och röda färgerna, en stor hörnsoffa med hög panelning klädd med rödt kläde, två fåtöljer med lätt gult broderi på rödt, och till sist avslutar en gul bordduk denna symfoni i ofvannämnda lifliga färger, allt komponerad af fröken Märta Christerson.

En del hvita broderier på vit botten, dels i linne, dels i silke, ådrager sig härnäst uppmärksamheten. Det är fröken Anna Rudbeck, som ritat mönstren härtill. Den hvita linneportjären är rik i ornamenten, och hålsömman är särdeles treflig, medan den hvita sidenkudden har ett ganska originellt mönster.

Från fröken Hilda Starcks spetskola, komponerade och till större delen påbörjade af henne, ha utgått de sannskyldiga mästerverk i spets teknik som utgöra denna utställnings förnämsta prydnader. Ett helt altare klädt med sydda spetsar, i italienska antika motiv och däri man placerat fyra mindre medaljonger af apostlarna helt broderade i guld, det hela hvilande på ett underlag af skimrande gyllenduk. Till denna enastående kyrkoprydnad, däri ingen annan nyans förefinnes än den fina crémegula spetsfärgens och det milda guldets, hör dessutom ett kalkkläde med de härligaste spetsar, där kyrkliga emblem förekomma, samt en guldfärgad bokdyna med broderi och en flossamatta i gult. Allt strålar tillsammans i en viss högtidlig ro och förenar en fin, kultiverad smak med en utsökt konstskicklighet.

Det är en heder för vårt land att ha en konstnärinna af en sådan rang som fröken Starck, på samma gång det är en glädje att konstatera, att det finnes så stor arbetsskicklighet och ett så varmt intresse för spetsslöjden.

Utom ofvannämnda kyrkoprydnader i spets finnas dessutom tvänne originellt komponerade lampskärmar af spetsar af fröken Starck samt ett par ståtliga gardiner af vitt, mjukt linne med hålsöm och spetsrutor, äfvensom flera eleganta små kuddar af spetsar.

En vinfärgad portjär med gröna silkesbroderier, i japansk stil af fröken Märta Christerson ger en god färgverkan midt ibland allt detta luftiga hvita och är på samma gång en vacker fond åt fröken Starcks lilla förtjusande skärm i tre afdelningar, utslutande med sydda spetsar infattade i en smal mahognyram.

Bland de i läckra färger hållna soffkuddarna i siden ådrar sig den af arkitekten Boberg ritade fjärils-kudden mest uppmärksamhet. Färgerna äro smältande. På en tätt broderad botten bestående af

vilda rosor i blekaste rosa sväfvor på midten en klunga fjärilar i de mest exotiska färger, där påfågelsblått är förhärskande. Samma skarpa blågröna färgskala återfinner man i den vackra lilla bonaden i silke, också ritad af arkitekten Boberg, och där de svenska tre kronorna bilda hufvudmotivet.

En del hvita möbler utgöra en liten utställning för sig.

Vackra, hemtrefliga och ovanligt graciösa verka här de hvita fåtöljerna med sina skulpterade ryggar, hvars mönster äro baserade på den gamla engelska »Sheratonstilen», hvilken var modern i England i början af förra århundradet.

Herr Blomberg har komponerat ett litet blomsterbord med rutor i vitt och fuchsiamotiv i skulptur, mycket nätt och ej störande genom några kantiga former och öfverdrifna prydnader, hvilket tyvärr så ofta är fallet med de hypermoderna möblerna.

Priset är dock väl högt, 235 kronor.

EBBA DE LA GARDIE.

Utlandet.

En kvinnodeputation hos Italiens statsminister.

En deputation af ledande kvinnor inom olika kvinnoföreningar i Italien ha nyligen uppvaktat statsministern, Signor Giolitti, i Palazzo Braschi för att till ministern framföra kvinnornas önskingar angående politiskt medborgarskap. Bland deputationens medlemmar märktes prinsessan Venosa, grefvinnan Pasolini, markisinnan Lucifero samt professor Theresa Labriola, som anförde deputationen.

Prof. Labriola framförde kvinnornas önskan att erhålla kännedom om huru öfverläggningarna fortskridit inom den kommitté som tillsatts i och för den kvinnliga rösträttsfrågan. Statsministern meddelade, att kommittén på grund af frågans omfattning ännu icke var färdig med sitt utlåtande. För egen räkning sade han sig vara öfvertygad om nödvändigheten af en reform, som medförde politiska rättigheter åt kvinnorna, men antog att detta komme att ske gradvis och efter hand. Signorina Labriola svarade härpå, att det icke skulle vara något öfverraskande i att genast, den dag som är, gifva kvinnorna rösträtt, emedan de själfva alla nu inse det nödvändiga däri. Bäst bevisades detta under de sista parlamentsvalen, då såväl Nord- som Syditaliens kvinnor hade demonstrerat för rösträtt.

Statsministern förklarade sig på förfrågan villig att när den kvinnliga rösträtten kom före i parlamentet personligen yttra sig.

National American Woman Suffrage Association.

Från den 1 till den 6 juli har *National American Woman Suffrage Association* hållit sitt fyrtioförsta årsmöte, denna gång i Seattle. Bland intressanta punkter på programmet kunna nämnas: diskussioner öfver Förhållanden hvilka skapa suffragettaktik, Situationen i Amerika jämförd med den i England, Organisationer och deras värde såsom arbetande för rösträtten.

Mrs Catt lämnade en redogörelse för den nationalpetition om en ändring af konstitutionen i syfte att bereda kvinnor rösträtt, hvilken inlämnats till regeringen.

Florens.

I.

Mina bostäder.

Hvarje gång jag är i Florens, bor jag på ett nytt ställe, och hvarje gång blir min sista bostad den vackraste, den mest älskade.

Kan det finnas något skönare, frågar jag mig, än att bo som nu under takåsen på ett gammalt palats midt öfver Ponte Vecchio, denna bro, som på samma gång är en gata med de lustigaste små juvelskrinliknande butiker — arf generationer igenom — där koraller, guld och ädla stenar lysa bakom de minimala rutorna och där de barhufvade kvinnorna stanna vid hvarje steg och med väl-taliga åtbörder uttrycka sin beundran. En ständigt ström af pratande, skrattande ynglingar, haltande gubbar och häxor till gummor slingrar sig här fram mellan fordon lastade med frukt, grönsaker och halmomspunna vinflaskor, bland hvilka tronar den halfsofvande eller hojtande körsvennen med den snagghåriga hunden vid sin sida, allt medan hästarna i granna, mässingsbeslagna seldon lunka sakta framåt, skakande sina tofspryddade hufvuden.

Från den lilla tornkammaren ser man Palazzo Vecchios Campanile resa sig som en blomma på sin stängel, hör Duomens klockor ringa Angelus och kan med ögonen följa den underliga gamla gång, som förbinder Uffizierna med Pitti, i hvilket palats numera bilderna af de mäktige, som fordom styrtd staden, ännu behärskar den.

Rätt som det är faller skymningen på. Davidstatyen uppe på Piazzale Michelangelo höjer sig djärf mot den röda aftonhimlen, cypresserna vid S. Miniato fylka sig samman som en lifvakt kring den gamla kyrkan, huslängan utmed Arnos vänstra strand sveper sig i en guldkimrande dimtoga, medan dess uddiga kontur faller ner öfver vatt-net. I ett och annat fönster lyser ljus, en mänskära sitter redan som en liten silfverbåge öfver grönskan i Boboli-parken.

*

Men hur vackert är det ej att bo bortom Viale dei Colli, högt däruppe ofvanför Piazzalen.

För sina fötter har man staden som ett skimrande blomstersmycke, och i bakgrunden höja Fiesole och Settignano sina konturer af en biblisk skönhet och ömhet.

Dit upp vandrar man i solnedgången genom en cypressallé, som tyckes föra rakt in i den röda kvällshimlen, men som plötsligt stannar framför en liten madonnabild i blå skrud och med Kristusbarnet tryckt intill sitt hjärta, väl vetande att vi behöfva en förespråkarska, innan vi nalkas helgedomen. Det sista cypressparet lämnar oss nu — vi äro i goda händer — och efter en kort hvila fortsätta vi vår vandring fram till ett litet torg, stöta upp en tung järnport och träda in genom ett hvalf, där man hör en hästs otåligen hofslag mot marken.

Här står det lilla stenhuset med sitt höga torn, som sträcker sig i kapp med Torre del Gallo, och nedanför ligger en smal terrass med gräsmatta och fikonsträd. Ett haf

af grönska breder sig utåt kullarna så långt ögat kan nå. Det skiftar i grått — oliver — det lyser i blått — drufvor, cicalans klirrande läte tyckes fortplanta sig längs marken från blad till blad, lysmaskarna glindra.

På försommaren hålla näktergalarna sångartäflan i den öfvergifna men af eldflugor illuminerade parken midt emot, då och då afbrutna af skälfvande yngligastämmor, som under ackompanjemang af mandolin draga förbi i den doftande, heta stjärnenatten . . .

*

Vandrar man fram den urgamla Via Romana, som är så smal att grönsakshandlaren i porten kan räcka skomakaren tvärs öfver gatan en klase drufvor, utan att denne behöfver mycket mer än sträcka ut armen, där kammakaren och ciselören sitta i sina öppna fönster i förtroligt samspråk, medan händerna fila och hamra, kommer man, sedan man passerat tullen med dess soldater i fjäderpryddade hjälmar och granna byxor, ut till den ståtliga Porta Romana, som har Orcagna till mästare.

Aldrig ser man rödare vinlöf än dem, som pryda dess fasad; de täfla i färg med vattenmelon, som försäljaren bjuder ut från ett litet bord bredvid för en soldo skifvan. Sedan man fått sig ett ansenligt stycke till väggkost, bär det tvärs öfver en öppen plats och fram till den majestätiska Poggio Imperiale, som med sina stenbeläten bland grönskan, mörk och allvarlig leder upp till Piazzale Imperiale, hvars låga, halvcirkelformade mur är en ljufvig hviloplats för alla trötta vandrare och en förtjusande lekstuga för alla lockiga små änglabarn — i Florens se alla små barn ut som änglar, det vill säga som änglarna på de gamla mästarnas taflor.

Vik nu bara af litet åt höger, så har du framför dig en muromsluten trädgård, i hvars midt står ett gammalt stenhus med stängda fönsterluckor och omgifvet af magnoliaträd och neriumbuskar. Här har solen sitt högkvarter och Karlavagnen sin hållstation för natten, och gårdens stora stenplattor äro varma som smekande händer . . .

Vackrare bostad finnes icke.

*

Dock, nere vid Fiesoles fot, alldeles invid järnvägen, ligger en liten fyrkantig sten, ett litet leksakshus, bebodt af endast artister. Där målas, skulpteras och drömmes. Från de höga, breda fönstren, som är husets enda lyx, har man egentligen ingen utsikt, och ingen grönska smeker ögat. Men när konstnären i skymningen står stödd mot sin kavalett, trött efter dagens arbete, och en sista stråle belyser hans verk, då får hans tafla alla himmelens färger, leran ett lif, mäktigare än det som brusar utomkring, och för hans inre syn visar sig en oskapad värld, som i sig upptager hela Florens, allt skönt som varit, är och blir — och i den ville jag bo.

A. L—n.

Litteratur.

Helen Keller: Min värld. Öfversättning af Annie Anderberg. Hugo Gebers förlag, Stockholm. 1909.

Ett nytt arbete af Helen Keller är alltid ägnadt att väcka intresse. Alltsedan år 1896, då genom en uppsats i tidskriften *Läsning för hemmet* en större allmänhet i Sverige första gången fick göra bekantskap med den då sextonåriga amerikanskan, som, ehuru beröfvad så många af de yttre uttrycksmedel, hvarmed de flesta människor äro begåfvade, likväl så underbart utvecklats till sitt inre lif, har man hos oss med uppmärksamhet följt hennes vidare utveckling och lefnadsöden.

Som bekant debuterade Helen Keller som författarinna genom sin för flera år sedan utkomna, till de flesta europeiska språk öfversatta autobiografi "*Mitt lifs historia*". Den boken utgör ett märkvärdigt vittnesbörd om de segrar som kunna vinnas äfven af den, som med alltför ojämna krafter har att upptaga kampen mot lifvets vedervärdigheter. Följde så 1905 "*Nyckeln till mitt lif. Optimism*", däruti hon i sin lifsåskådning framstår såsom en optimist, den där "lycklig, modig och nöjd med den lott himlen beskär" fullt och fast tror på det godas slutliga seger, i trots af alla de lidanden och orättfärdigheter lifvet i många hänseenden företer.

I boken "*Min värld*" ger Helen Keller en fängslande framställning af sina observationer och sinnesiakttagelser, som gifva en intressant inblick i en människas lif, hvilken i saknad af syn och hörsel endast genom känseln, smaken och lukten erhåller en harmonisk världsbild. Hennes uttalanden bekräfta den redan förut gjorda iakttagelsen, att saknaden af ett eller flera sinnen har till följd en högre utveckling af de öfriga, men de gifva tillika ett nytt öfverraskande vittnesbörd om en utomordentligt hög grad af förfining och fullkomning af känselsinnet ("*muskelsinnet*") och lukten. Helen Keller talar om "*den seende handen*", som för henne är hvad syn och hörsel äro för en normalt utrustad människa; hon talar om "*andras händer*", som vid beröringen kunna inge en känsla af trygghet och värme, som kunna uttrycka så många olika skiftningar af tanken. "*Hvarje atom i min kropp*", skrifer hon, "*är känslig för vibrationer*". Ljudverkningar, för hvilka man skulle tro de döfva vara helt och hållet otillgängliga, få värde och betydelse genom en till det yttersta utvecklade sensibilitet hos huden och porerna, hvilket gör att äfven de lättaste ljudsvängningar kunna uppfattas af dem, som förlorat sin hörsel. "*Jag lyssnar med bäfvan till åskans rullande och den mängd dämpade ljud, som uppkommer, då hafvet kastar sig mot stranden*". Om musik vore synlig, skulle Helen Keller kunna beteckna de skilda noterna, hon skulle urskilja musikens stigande och fallande, dess upp- och nedklättrande, än högljudt, än djupt, än högt och stormande, än fint och andaktsfullt med alla lättare vibrationer däremellan. Orgelmusik fyller hennes känselsinne ända till hänryckning. Men äfven andra instrument bereda henne stor njutning. Violinen synes henne under-

bart lefvande, då den lyder den spelandes minsta vink. "Nyanserna i dess toner äro finare än mellan tonerna på pianot". Största njutningen har hon af pianomusik, när hon själf berör instrumentet. Läger hon handen på klaviaturen, förnimmer hon de fina vibrationerna, melodien gång och den följande stillheten, och hon kan fatta, hur tonerna dö bort för det lyssnande örat.

Hon förmår urskilja musikens art och anda. Hon uppfångar den yrande dansmusiken, den stilla sorgesången, det melankoliska drömmeriet. Om någon sjunger och hon därvid lägger handen på den sjungandes strupe, njuter hon af stämmans växlingar. Mången gång förefalla henne höjningen och sänkningen af rösten så förtrollande, att hennes fingrar "skälfa af intensiv glädje", äfven fast hon ej förstår orden.

Och på samma sätt som känselsinnet stegrat sig till en ovanlig fullkomlighet, har saknaden af syn och hörsel drifvit äfven luktsinnet till den högsta utveckling. "I min erfarenhet är luktsinnet ytterst viktigt, och jag anser på grund af höga auktoriteter, att detta sinne, som vi ha försummat och ringaktat, är ädelt och förnämt. . . . Lukten är en mäktig trollkarl, som förflyttar oss tusen år tillbaka och öfver alla år vi ha lefvat. Lukten af frukt för mig till mitt hem i södern och till mina barnsliga upptåg i fruktträdgården. Andra dofter, snabba och flyktiga, komma mitt hjärta att vidgas af glädje eller sammandraga sig af sorg".

Miss Keller anser de yttre sinnena "*bedrägliga*" och tror sig veta, att människor, som ha fem sinnen, finna det nästan omöjligt att skilja på dessas olika åligganden. "*Jag förstår*", säger hon, "*att vi höra scener, se toner, njuta af musik. Man talar om för mig, att röster ha färg. Takt, som jag har antagit vara detsamma som en fin uppfattning, visar sig vara en smaksak. Om jag skulle döma efter ordets vidsträckta begagnande, skulle smaksinnet vara det viktigaste af alla sinnen. Smak styr de stora och små förhållandena i lifvet. Sinnenas språk är helt visst fullt af motsägelser, och mina kamrater, som ha fem dörrar till sitt hus, känna icke bättre till det än jag*".

I bokens senare del uppehåller sig Helen Keller särskildt vid frågan om själens djupare lif. Det intressanta kapitlet "*Före själens daggryning*" meddelar, huru hon från att ha varit "*famlande och oviss*" till slut konstaterade sitt väsens tillvaro och så småningom började att skapa sig en egen värld. "*Människan skådar in i sitt eget inre, och med tiden upptäcker hon världsaltets mening och utsträckning*".

"Blindheten har", utbrister hon på tal om "*den djupare insikten*", "*ingen begränsande verkan på den andliga synförmågan. Min intellektuella horisont är oändligt vid. Det universum, som den omsluter, är omätligt*". — — — "*Verkligheten, af hvilken de synliga tingen blott äro en symbol, lyser för min tanke. Då jag går omkring i mitt rum med ostadiga steg, ilar min ande på örnens vingar*

mot himlen och blickar med skarp och omätlig syn in uti den eviga skönhets värld“.

De tre sista kapitlen handla om drömmar, och tycker man sig finna att Helen Kellers drömmar ej äro synnerligen olika andra människors. Hon har i drömmen känsel-, lukt- och smakförmåelser alldeles som andra ha, och tankar tränga sig in på henne, tankar som hon ibland ej kan påminna sig ha haft i verkligheten. “Kanske äro de“, säger hon, “glimtar, som min tanke genom sömnens slöja uppfångar af min tidigaste barndom“.

“Min värld“ bildar ännu ett värdefullt blad — ett tillägg till dem som förut finnas — i Helen Kellers inre lifs historia. Den ger oss äfven den en inblick i ett sjäslif, som slagit ut i den rikaste blomning, den låter oss ännu bättre känna en ande, som i trots af de tredubbla fjättrarna tyckes nå ett allt högre mått af klarhet.

På utställningen i Saint Louis 1904 firades en dag en fest till Helen Kellers ära. För de församlade höll då festföreläset ett tal, som tolkades af hennes lärarinna och trogna följeslagerska, miss Sullivan, och som rörde många af åhörarna ända till tårar. Hon yttrade därvid bland annat: “Vetenskap, natur och konst säga till mig: Du är döf och blind, men också du får ingå i Guds rike“.

Dessa ord utgöra helt visst nyckeln till Helen Kellers optimism. Och säkert har hennes underbara själsutveckling för många fått vara till hjälp och tröst. Ty den utgör dock ett levande bevis på andens seger öfver materien, ett bevis på tillvaron af den inre kraft, som sätter en människa i stånd att med glad undergifvenhet, med ljus förtröstan bära äfven de tyngsta bördor i lifvet.

CLARA WAHLSTRÖM.

Mötet i Herthadalen.

Solen strålade från en blå himmel med hvita moln i vackra formationer. Allt i naturen grönskade, blommade och doftade — ty det var midsommartid! De första varma sommarkdagarna voro nu komna efter en sen och kall vår, sådan vi just haft den i år.

I hjärtat af Själland med dess bördiga fält och ängar, dess bokskogar, betande hjordar och stora gods ligger på slottet Ledreborgs ägor den förunderligt sköna Herthadalen. Den är en nästan cirkelrund dæld, kransad af höga, mäktiga bokar, i hvilka fåglarna jubilera öfver tillvarons lycka. Blott ett och annat träd har slagit rot därnere i dældens botten, där marken är klädd med en tjock brun matta af torra löf från skogen, som kransar höjderna — allt är af naturen själf liksom ordnad för ett visst ändamål.

I Herthadalen hållas nu sedan ett par år tillbaka vid midsommar s. k. folkmöten efter initiativ af den framstående folkpedagogen, föreståndaren för Roskilde Höjskole, Thomas Bredsdorff. Dessa möten i denna trakt ha visserligen förr funnits till, men efterhand tynat bort. Omkring tjugtu år ha gått sedan de sista mötena höllas. Då för ett par år sedan Roskilde Höjskole öppnade sina portar

för Danmarks vakna ungdomsskaror fann Th. Bredsdorff det vara hans uppgift att upptaga folkmötena i Roskilde-trakten på nytt.

Det var en glädje att få vara med om ett sådant för oss svenskar rätt ovanligt tillfälle. Från skolan cyklade 130 kvinnliga elever i förväg med lärarne i spetsen, och de öfriga 40 à 50, som inga cyklar hade, foro med tåg, I tvänne char-à-bancs reste så familjen med gäster och skolans lärarinnor. Det var en god mil att åka — först till Roskilde, som ligger $\frac{1}{4}$ mil från skolan, och genom dess knaggliga gator, som löpa öfver så många “de dödas ben“ från längesen svunna dagar, och så ut på landsbygden. Här bär det förbi större och mindre gårdar med storkar på takåsen, med getter, kor, grisar och höns i vänskaplig sämja på gårderna, med små doftande täppor, där just nu både guldregn, snöbollar, hagtorn och fläder blomma i kapp.

Så småningom är man inne på de vidsträckta områden som tillhöra den gamle grefve Holstein-Ledreborg, förr bekant politiker tillhörande vänsterpartiet. Då vi hunnit in i den väl $\frac{1}{4}$ mil långa slottsallén, se vi på höger hand “Lejre Höje“, en hel rad ättehögar från Ynglingasagans tidevarf. Det var här vid “Lejre på Seeland“, som den danska konungen Helge hade sin hufvudstad, och dit han från ett af sina plundringståg till kung Adils i Sverige förde dennes sköna drottning, Yrsa, som han tillfångatagit och gjort till sin gemål. De fingo en son, Rolf Krake, hvilket namn ännu låter så trefligt välbekant från historien, medan så många andra af de i barndomen inpluggade gått all världens väg.

Här kunde vara frestande att inflika ett och annat om historieundervisningen vid de s. k. “friskolorna“ och “högskolorna“ i Danmark. Den ställes nämligen där nästan i jämbredd med religionsundervisningen, så oändligt viktigt anses det att historiens djupa och innerliga poesi såväl som dess *ande*, hvilken ju är detsamma som gudstanken i folkens förande genom tiderna, kommer till sin fulla rätt vid ungdomens undervisning. Men det skulle föra bort från ämnet att tala därom nu.

Alltså: då vi framkommo till ort och ställe visade sig en i hög grad pittoresk tafla. Mellan 3 à 4,000 människor — mest allmoge — voro lägrade i dældens botten och på dess sluttningar. Där sutto män, som lugnt och tryggt rökte sina långa pipor, gamla kvinnor med dessa underliga, gammaldags hufvudprydnader — s. k. “Nakker“ — och yngre kvinnor med näpet klädda små barn. Alla åldrar och alla stånd voro representerade. I dalens midt var den flaggprydda talarstolen rest.

Sedan Th. Bredsdorff hälsat de församlade välkomna sjöngs gemensamt den vackra sången:

Hvor reder Sommeren vel Blomstersengen
mer rigt end her, ned til den aabne Strand?
Hvor staar Fuldmaanen over Kløverengen
saa dejlig som i Bøgens Fædreland?

Du Danske, friske Strand,
hvor Danebroke vajer,

Gud gav oss den — Gud giv den bedste Sejr!
Dig elsker jeg! Danmark, mit Fædreland!

Det danska folket kan *sjunga*, men det kan också *lyssna*, lyssna med intresse och belevnhet. Det är förunderligt hvilken stillhet som här kan ligga öfver en församling på flera tusen människor. Folket är genom den lifliga högskoleverksamheten så vandt, så uppfostradt till att höra, och det oftast sådant som en främling tycker borde "gå dem öfver hufvudet". Men långt därifrån. Det går dem bara rätt in i hufvudet och så ned i hjärtat.

Föreståndaren vid den bekanta Askovs höjskole, J. Appel, höll det första föredraget. Han talade öfver "Bondeståndets utveckling i Danmark och dess nuvarande ställning".

Härefter kom Th. Bredsdorffs föredrag. Han talade om de danska folkmötenas uppkomst och utveckling; om huru det var Steen Steensen Blicher som, då han grubblande vandrade öfver Jyllands hedar och såg folkets slit och släp i en enförmig tillvaro, kom att tänka på hur godt det skulle vara för dem om de kunde föras samman för att genom sång och föredrag och känslan af brödraskap uppmuntras och styrkas i lifvets kamp. Folkmötena kunde i år sägas fira ett slags jubileum, enär det är 70 år sedan Blicher fick det första till stånd — på Himmelsbjerget i Jylland.

Nu följde åter gemensam sång, och så skingrades man för att äta af de medförda förråden eller intaga sin måltid framme vid restaurationen, där massor af vagnar och fränspända hästar — för att icke tala om alla stålhästar — höllo till.

På bestämd tid samlades man åter. Nu var det professorn i litteraturhistoria vid Köpenhamns universitet, Wilh. Andersen, äfven känd i Stockholm genom sina föredrag, som talade. Han hade som ämne valt en af sina älsklingsförfattare, Poul Möller. Ur dennes lif och diktning visade han en del "lysbilleder", som han kallade det. På ett förträffligt sätt och med ypperlig mimik föredrog han en del af Poul Möllers dikter. Publiken var i fullt samförstånd med föreläsaren och skrattade "på alldeles rätt ställe".

Ja, har någonsin ett folkmöte ute i naturen gifvit stämning och verkat harmoni, så var det i Herthadalen vid midsommartid 1909. Genom bokskogens friska grönska silade aftonsolen och rundt om slogo fåglarna sina drillar obekymrade om alla de människobarn de sågo i "fågelperspektiv". Kanske gladdes de öfver att äfven dessa fingo för en stund helt hängifva sig åt tillvarons skönhet.

Man hörde icke ett rop, icke en tillstymmelse till støj, man kunde icke upptäcka en onykter person. Och detta i en folkhop om 3 à 4,000 människor!

Sedan ett par sångkörer låtit höra sig, attackade Th. Bredsdorff mötet med att uttala den önskan och förhoppningen, att vid nästa midsommartid skulle i Herthadalen mötas en fördubblad skara.

Säkert är äfven då Sverige representeradt! Nu voro vi fyra svenskor från skilda trakter i vårt land.

Hvad som ofta rör och vidgar ens hjärta härute är den längtan efter skandinavismen som en "*andlig union*", hvilken man så ofta hör uttalas af de bästa. Till en politisk sikta de icke. Historien har lärt, att den icke är eftersträfvansvärd. Men ett andligt utbyte i broderligt förstående — ett uppskattande och utnyttjande af hvarandras

olika kultur och folkliga egendomligheter — det önska de, ty sådant är för folken som friska vindar i en instängd dal.

Och i sanning, vi ha mycket att gifva och mycket att få af hvarandra, vi skandinaviska folk, hvilkas språk för t. ex. fransmannen eller tysken förefaller som sinsemellan blott "skilda dialekter".

MARIA HOLMSTRÖM.

En kvinnornas stad.

En stad, där kvinnorna uträtta allt, är East Claridon i staten Ohio. Sedan flera år tillbaka har den manliga befolkningen utvandrat för att försöka sin lycka i det trettio mil därifrån belägna Cleveland. Då kvinnorna ej kunde besluta sig för att lämna sina hem, ha de själfva måst öfvertaga allt arbete och alla offentliga ämbeten, som förut innehafts af män. Med undantag af två affärer ligger hela handeln i kvinnliga händer. På ett originellt sätt har fru Nellie Cleator blifvit utnämnd till postmästare. Denna syssla sköttes förut af hennes far, hvilken gärna velat öfverlämna den till en af sina talrika söner. Men då den ena efter den andra af dessa utvandrade, invigde han sin dotter i göromålen, och så snart hon hade åldern inne, tilldelade vederbörande henne postmästaresysslan. Den kvinnliga skolinspektören, som tjänstgör vid församlingskyrkan, skall inom kort utnännas till församlingspredikant. Äfven ortens läkarevärd ligger i händerna på en kvinna, hvilken vid "Ohio State University" promoverats till doktor. Att kvinnorna ej heller sky de "simplaste" och hårdaste arbeten, därom vittnar åsynen af de många oxspann, hvilka draga fram genom gatorna, styrda af kvinnorna.

Notiser.

Statsunderstöd för Svenska kvinnornas nationalförbund. I en till K. M:t ingifven skrift anhålla ordföranden och v. ordföranden i Svenska kvinnornas nationalförbund om ett understöd af 2,000 kr. under tre år. Anhållan har särskildt framkommit med anledning af att förbundet har att under de närmaste åren motse stora omkostnader, då som bekant det internationella kvinnoförbundet år 1911 kommer att hålla en konferens i Stockholm.

Hulda Lundins slöjdkurs i Stockholm för utbildande af lärarinnor i kvinnlig slöjd, upprättad 1882, blir nu *årskurs*. Hittills har den som bekant varit terminskurs. Genom att öka tiden för undervisningen blir det möjligt att vid läroanstalten få utvidgade kurser i klädsömnad, teckning samt prydnadsarbeten.

Sprid Dagny!

Frågor och svar.

Hvar kan man prenumerera på Dagny?

I landets alla postanstalter och boklädor kan man beställa huru många ex. som helst.

Skall man alltid prenumerera å dessa ställen?

Ja, ifall man önskar endast 1, 2, 3 eller 4 ex. skall man alltid göra det.

Hvad kostar Dagny i postanstalter och boklädor?

Dagnys postprenumerations- och boklädspris är kr. 4:50 för $\frac{1}{4}$, 2:50 för $\frac{1}{2}$ och 1:25 för $\frac{1}{4}$ år.

Hvilka villkor erhålla prenumerantsamlare å Dagny?

Den, som samlar minst 5 prenumeranter, erhåller en provision af kr. 1:— för hvarje helårs-, 50 öre för hvarje halfårs- och 20 öre för hvarje kvartalsprenumerant.

Huru skall man förfara för denna provisions erhållande?

Sedan man samlat *minst* 5 prenumeranter, går man tillväga på ett af följande sätt:

- 1) *Antingen*: Genom insändandet af prenumerationsafgiften med afdrag af provisionen beställer man det behöfliga antalet ex. (hur många som helst, men *alltid minst 5*) direkt från Dagnys exp., Stockholm, som under samlarens adress i ett och samma paket sänder *alla* beställda ex. Samlaren har då att ombesörja utdelningen till de samlade prenumeranterna.
- 2) *Eller*: Man prenumererar å närmaste postkontor (*ej* annorstädes) för de samlade prenumeranterna, detta under hvars och ens adress, begär kvitto å samtliga erlagda afgifter, tillställer oss detta kvitto, då vi omgående pr postanvisning sända samlaren den stadgade provisionen.

Hvar, och till hvilket pris kan man nummervis lösa Dagny?

I städernas tidningskontor och cigarraffärer samt hos Dagnys kommissionärer i landsorten. Pris 10 öre pr nummer.

Alla skrivelser rörande expeditionen adresseras:

**DAGNYS EXPEDITION,
STOCKHOLM.**

Annonsförmedlare,

pålitliga och välrekommenderade,

önskas för Dagny såväl i landsor-

ten som hufvudstaden. Anmälan å

**DAGNYS EXPEDITION,
Mästersamuelsgatan 51, Stockholm.**

Rösträttslitteratur:

Skrifter utgifna af Centralstyrelsen i Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt:

N:o I, Till regeringen från svenska kvinnor ingifna skrivelserna i Rösträttsfrågan 1905—1906.....	—: 50
” II, Gustaf A. Aldén: Hvilka svenska kvinnor äga kommunal rösträtt? (pr 1,000 ex.)	6:—
” III, Mathilda Staël von Holstein: Målsmanskapet och kvinnans ställning inom äktenskapet enligt gällande svensk rätt	—: 50
” IV, Anna B. Wicksell: Om kommunal rösträtt för gifta kvinnor	—: 10
” V, Lydia Wahlström: Statsintresset och kvinnans rösträtt	—: 40
” VI, Partiuttalanden i kvinnornas rösträttsfråga.....	—: 25
” VII, K. A. Sheppard: Kvinnorösträtten på Nya Zeeland.....	—: 40
Ann Margret Holmgren: Strödda intryck från den Internationella kvinnorösträttskongressen i Köpenhamn.....	—: 10

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Stockholm flygblad:

N:o 1, Natanael Beskow: Till frågan om kvinnans politiska rösträtt	—: 05
” 2, Anna Whitlock: Bör den svenska kvinnan erhålla politisk rösträtt?	—: 10
” 3, Hilma Borelius: Hvarför är motståndet mot kvinnans politiska rösträtt oberättigadt?.....	—: 10
” 4, Lydia Wahlström: Principerna för kvinnans rösträtt	—: 10
” 5, Anna Whitlock: Hur bör den svenska kvinnan bereda sig för den politiska rösträtten?	—: 05
” 6, Lydia Wahlström: Lärdomar af den kvinnliga rösträttsrörelsen	—: 10
” 7, Några manliga inlägg i den kvinnliga rösträttsfrågan	—: 15
” 8, Lydia Wahlström: Högerkvinnorna och den nuvarande situationen	—: 05
” 9, Sofi Lindstedt: Hvarför böra religiöst öfvertygade kvinnor ansluta sig till rösträttsrörelsen	—: 05

Minneslista

Georg Stjernstedt: Den svenska kvinnans rättsliga ställning.....

(—: 75)

Gustaf A. Aldén: Svenska kvinnans kommunala rättigheter och skyldigheter	—: 10
Lydia Wahlström: Den svenska kvinnorörelsen	—: 45
Ragnhild Modin: Bröllopet på Ensillre	—: 25
Hilda Sachs: Kvinnornas rösträtt. Svar till herr Adolf Hallgren	—: 25
Anna Kleman: Kvinnans medborgarrätt	—: 25
Karl M. Lind: Kvinnornas rösträttskräf	—: —

Ofvanstående flygblad och broschyrer kunna rekvireras från F. K. P. Rs i Stockholm expedition Lästmakaregatan 6, Stockholm, som hålles öppen hvarje dag kl. 3—5 e. m. samt dessutom onsdagar kl. 7—8 e. m.

Vid rekvisition af minst 100 ex. af flygbladen n:ris 1—8 lämnas 25 proc. rabatt.

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Göteborg flygblad:

N:o 1 och 2 (slutsålda)	
” 3, Helen Sjöstedt: Kvinnornas frihetsvädjan	—: 05
” 4, Frigga Carlberg: Hvarför fru Håkansson gick in i rösträttföreningen	—: 05
” 5, Helen Sjöstedt: Den fängslade modern	—: 25
” 6, Frigga Carlberg: När begreppen klarna. Dramatisk bagatell i 2 scener	—: 25

Vid rekvisition af minst 100 ex. af n:ris 3 och 4 och vid rekvisition af minst 10 ex. af n:ris 5 och 6 lämnas 20 % rabatt.

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Linköping flygblad:

N:o 1, Villy Sjödin: Några intryck från kvinnosaksrådet i Kristiania	—: 06
” 2, Emy Wenström: Ett ord till kristligt intresserade kvinnor	—: 05
” 3, Jenny Wallerstedt: Några ord med anledning af kvinnornas masspetition	—: 06

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Gäfle flygblad:

N:o 1, Anna Björck: Föredrag vid årsmötet den 31 januari 1906	
” 2, Klara Lindh: Kvinnan i det politiska och kommunala	

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Landskrona flygblad:
Anna Linder: Hvarför vi begära rösträtt.....

—: 10	
Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Sundsvall flygblad: Dag, utgifven med anledning af föreningens femårsfest i december 1908.....	—: 50

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halftva priset eller 7½ öre pr mm.)

Lärarinna, barnkär, undervisningsv. i skoläm., språk, musik, söker plats för läsåret. Goda betyg. Svar "Tålmod", Sv. Telegrambyrå, Sthlm.

Ung flicka, som genomgått 8:kl. elementarläroverk, önskar till hösten plats i familj för att läsa med barn. Ref. önskas och erhålles. Svar till "K.", Kristinehamn p. r.

Undervisningsvan, yngre lärarinna önskar hösten 1909 plats i enkelt men ljus och godt landt hem för att läsa med barn i skolåldern. Innehar afgangsbetyg från Statens normalskola för flickor. Vackra tjänstgöringsbetyg. Svar till "Studieintresse", Varberg p. r.

Undervisningsvan

intresserad lärarinna söker plats den 1 sept. Språkkunnig, musikalisk. Goda ref. Svar till "Underricht", Sv. Telegramb., Stockholm.

Lärarinna, som genomgått småsk.-sem. och läroverk, söker plats. Svar till "Anna", Nyköping p. r.

Bildad engelsk dam önskar anställning i svensk familj som lärarinna eller sällskapsdam. Närmare uppl. Fil. kand. Lilly Westergren, Falun.

Ung flicka, som studerat sång å Musik. Akad. och denna vinter i Berlin, önskar som sällskap mot fritt vivre medfölja familj till badort. Är villig undervisa i sång, piano samt ackompanjera. Svar till "E. W.", Elmhult p. r.

En student (latinlinjen B) något undervisningsvan, önskar från den 7 juli plats för att undervisa i vanliga skolämnen utom i matematik. Svar emotses tacksamt till "Maria", Skeninge p. r.

Bättre flicka önskar plats i fam., hälst i eller närheten af Ludvika. Villig deltaga i alla inomhus förefallande göromål. Genomgått kurs i matlagning. Svar till "22 år", Ludvika p. r.

21 årig läkaredotter,

8 kl. elementarbildning, undervisningsvan, söker plats som lärarinna i familj under sommaren mot fritt vivre och fria resor. Svar till "B. 21 år" under adr. S. Gumælii Annonbyrå, Stockholm, f. v. b.

Ung bildad dam

söker plats i bättre familj att deltaga i husliga göromål, villig läsa och spela med barn samt om så önskas hjälpa till med skrifgöromål. Svar emotses tacksamt till "Ung dam", Nordiska Annonbyrå, Göteborg.

Studentska,

2 års undervisning, önskar plats öfver sommaren mot fritt vivre o. fria resor. Svar till Agnes Hansson, Lindome p. r.

Förlofvad bättre flicka

önskar plats, helst i prästfamilj, som hjälp och sällskap. Är kunnig i alla husliga sysslor, samt sömnad och handarbeten. Äfven intresserad af skrifgöromål och läxläsning. Svar märkt: "Familjemedlem", Alingsås.

Lärarinna, undervisningsv. i skolämnen, språk, musik, söker plats för läsåret. Goda betyg. Svar "Framsteg", Sv. Telegrambyrå, Sthlm.

Praktiskt**intresserad flicka**

önskar mot fritt vivre plats i godt hem för att lära och deltaga i ett hems skötande. Svar till "B. L.", Helsingborg p. r.

Ung bildad flicka

kunnig i matlagning, bakning samt sömnad önskar plats i god familj. Svar märkt "R. L. 1909", Svenska Dagbladets Exp., Stockholm f. v. b.

Kvinnligt Kontorsbiträde,

20 år, 3½ års kontorsvana, kunnig i maskinskrifning och med känded. i Melins stenografi, söker anställn. Svar emotses till "M. & S.", Dagens Nyheter, Gustaf Adolfs Torg, Stockholm.

Ung flicka af god familj önskar mot fritt vivre komma hälst å egendom på landet såsom hjälp och sällskap åt husmoder. Något kunnig i matlagning samt andra inom ett hem förekommande göromål. Svar fortast möjligt till "M.", Gumælii Annonb., Malmö.

Anspråklös bättre flicka önskar medfölja äldre fru eller herre som hjälp och sällskap till badort mot fritt vivre. Svar "Anna", Volmar Yxkullsgatan 7 I. v., Sthlm.

LEDIGA PLATSER.**Föreståndarinneplatsen**

vid Skaraborgs läns sjukhem i Sköfde blir ledig den 1 nästa okt. Lön 500 kr. jämte allt fritt. Ansökan, ställd till styrelsen, jämte prästbetyg och meriter insändes före den 15 aug. till Doktor A. Lundquist, Sköfde.

Befattningen som lärarinna

och biträdande föreståndarinna vid Grevesmühliska samskolan härstädes kungöres ledig att tillträdas den 15 inst. aug. Kompetensfordringar: examen från högre lärarinneseminarium eller examen från folkskolelärarinneseminarium jämte studentexamen. Begynnelselön: 1,600 kr. årligen samt fri bostad om 2 rum och kök i skolans egendom, 13 Brunngatan. Ämnen: Tyska språket, modersmålet, matematik (eller naturkunnet). Ansökningar med vederbörliga betygsafskrifter böra, ställda till skolans direktion, före den 1 aug. insändas till Jakobs pastorsexpedition, Jakobs-gatan 4.

Stockholm den 26 juni 1909.

Direktionen.

Sjukskötersketjänsten

i Piteå stad kungöres härmed till ansökan ledig. Vid ansökningen skall bifogas prästbetyg, friskbetyg och kunskapsbetyg samt intyg om utbildning som sjuksköterska. Lön 650 kronor. Ansökningshandlingarna inskickas till undertecknad före instundande 1 augusti. Piteå den 30 juni 1909.

Arvid Westman.

Hälsövardsnämndens ordförande.

Å Hemmet ELIM, Neglinge,

finnes plats för en duglig, skolad sjuksköterska. Sökande bör äga verkligt intresse för de sjuka, äfven nervsjuka, med ordning och plikt-trohet kunna sköta sitt kall samt hafva förmåga att tillse underordnade. Den som icke innehar ofvanstående egenskaper, göre sig ej besvär. Goda betyg och referenser fordras. Svar under ofvanstående adress.

Lärarinneplats.

I Zanderska helpensionen å Ström är till nu inst. hösttermin plats ledig för lärarinna, som genomgått högre lärarinneseminarium eller äger motsvarande utbildning. Vid ansökan torde uppgifvas ämnesfördelning samt löneanspråk. Helena Hallström, Ström, Saltskog.

Å Örnköldsviks lasarett erhåller en afdelningssköterska plats den 1 september 1909 mot en årlig lön af 400 kronor jämte allt fritt. Ansökningar åtföljda af prästbetyg och läkarebetyg samt kompetenshandlingar insändas före den 15 juli till Lasarettsläkaren.

Lärarinna, skicklig och undervisningsvan samt kompetent att undervisa 2 flickor i 6 kl. kurser i elementarskola samt musik, önskas från 1 aug. Lön 500 kr. för år. Rek. och foto. insändas till N. M. Löwgren, adr. Aneby.

Ung lärarinna, kompetent att undervisa i vanliga skolämnen, språk och musik, önskas till nästa läsår för att undervisa en begåfvad 14 års flicka, som skall läsa 5:te och möjligen 6:te klassens kurs. Sofrum delas med eleven, men kan rummet om dagen disponeras af lärarinnan, om så önskas. Svar med betygsafskrifter, foto. och uppgift om lönepret. sändes till "Öfveringeniör", Fliseryd p. r. (Småland).

Bildad dam,

(helst gymnast eller lärarinna), van vid sport och friluftslif, erhåller plats att handleda tvenne gossar. Hög lön. Ansökan jämte fotografi & betygsafskrifter torde inlämnas till Stockholms Uthyrningsbyrå, Kungsträdgårdsgatan 12.

Lärarinna får plats i sept. i familj i Östergötland att läsa med två gossar och en flicka i ålder 9—8 år. Svar med uppgift om kompetens och lönepret. samt foto. till fru Tora Hallander, Spångs-holm, Sya.

Kvinnlig Kontorist

med ordningssinne och redig handstil erhåller anställning hos stort industriellt bolag. Egenhändigt skrifna ansökningar torde sändas i bref, märkt "Kvinnlig kontorist", under adr. S. Gumælius' Annonbyrå, Stockholm f. v. b.

En guvernant önskas från den 15 juli till den 15 okt. för att undervisa tvänne flickor, 11 och 13 år gamla, i franska språkets talande och läsning samt i räkning och musik. Olga Norberg, Björkä Bruk.

Å landet nära stad i Dalarne, önskas en god och erfaren lärarinna för tre flickor, till läsåret 1909—1910. Kurserna: 3:dje förberedande samt 2:dra och 3:dje klasserna. Musikalisk, engelsktalande samt skicklig i ritning har företräde. Foto., betyg, ref. och lönepret. Sändes till "Fru S—m", Alby, Haninge.

För en duglig hushållsfröken,

fullt hemma i matl. och öfriga till ett landthushåll hörande sysslor, finnes till följe af sjukdom plats genast. Svar till "Godt hem", Stenstorp.

Modebyrå,

Drottninggatan 81 A, 2 tr.

Stockholm.

A. T. Brunkeb. 719. R. T. Vasa 261.

meddelar råd

vid val af damtoaletter, färger, modeller m. m., vid ordnandet af våningar, dekorerer för fester m. m. Uppköper modevaror för damer i landsorten. Moderat arvode.

Fru A. Beijer, kl. 11—5.

**Deposition
&
Sparkassa**

4 1/2 %

**KÖPMANNABANKEN,
Arsenalsgatan 9,
STOCKHOLM.
Aktiekapital 3,000,000 kr.**

Kristinehamns Praktiska Skola

(För män och kvinnor. Grundad 1878)

Hushållsafdelning med husmoderskurs.

Slöjdfafdelning: Väfnad, sömnad, träsnideri, läderplastik m. m.

**Filip Holmqvists
Handelsinstitut**
Norra Allég. 7, Göteborg
FRÄMSTA och STÖRSTA
ENSKILDA HANDELS-
LÄROVERKET I LANDETS
FRÄMSTA HANDELSSTAD

Efter aflagd

Realskoleexamen

eller studentexamen eller afgang från högre läroverk för flickor bilda våra års- och terminskurser en synnerligen lämplig och tidsbesparande fortsättning för inträde på köpmansbanan och bankkontor. 3-400 elever årligen. 15-20 lärare. Hygieniska och moderna lokaler i egen byggnad. **Bankkurser.** Över 200 firmor rekrytera årligen sin personal från oss.

Höstterminen börjar den 20 aug.
Begär vårt 40-sidiga program.

FILIP HOLMQVIST,

Överlärare vid Tekniska skolan i Stockholm, lärare vid Chalmerska institutet, ledamot af Sv. Revisorsamfundet.

(S. T. G. 283 22)

Rodenstamska

Slöjd- och Hushållsskolan
Hudiksvall.

Husmoderskurs. Skolkökslärarinne-
kurs. Slöjdlärarinnekurs. Hemslöjds-
och Växtfärgningskurs.

Nya

Nådhammarhemmet
Djursholm

Riks Djursh. 122. A. T. Djursh. 52
erbjuder klena och nervösa perso-
ner ett lugnt och stilla hvilohem.
Pris pr dag 5-8 kronor.

Bomullsklädnings i afpassade
bitar, 8 mtr. äkta färg, vackra ran-
diga eller rutiga mönster, erhålles
till 2,85 st., d:o bättre qualite, extra
fina mönster till 3,20 st. Otto Os-
karson, Gamla Kungsholmsbrog, 23
A, Stockholm.

På resor

medföres Fil. D:r P. Håkansson's Sa-
lubrin af alla, som försökt det mot
skoskaf, ömma fötter, sår, tryck,
muskelförsträckningar, insektstyg,
hudsjukdomar eller som lärt att vär-
dera det som toaletmedel.

OBS! Glöm icke att medtaga det
flaskorna medföljande omslaget! Sa-
lubrin kan nu möjligen komma att
behöfvas för något ändamål, hvarför
Ni icke förut behöft använda det, och
då kan det vara nödigt genomse be-
skrifningen, om Ni skall kunna be-
gagna Salubrin på ett ändamålsen-
ligt sätt.

OBS! Mot användandet af god-
tyckliga efterapningar varnas. Sa-
lubrin tillhandahålles i Parfym-,
Speceri- och Färgaffärer. Partila-
ger hos Geijer & Co, Stockholm.

SIGRID WÅGMAN

FOTOGRAFIATELIER

3 UPPLANDSGATAN 3
(invid Norra Bantorget)

Grupper i det fria. Förstoringar utföres.

Förstklassigt arbete! Amatörer undervisas!

Pris fr. **Kr. 6** pr duss.

A. T. 83 03. Obs. **Hiss I.**

Vårda hyn!

med hygieniskt Crème "Amoureuse". Enda
medel att få hvit, fraiche och elastisk hud.
Borttager på kort tid näsrodnad, finnar,
frånkar, reformar, pormaskar, solbränna,
rynkor, den rödaste hud blir hvit, och inne-
håller densamma inga för huden skadliga
beståndsdelar.

Tillhandahålles för 3 o. 5 kr. pr burk
hos sjukgymnast Anna Willmark, Brahega-
tan 3, Allm. Tel. 213 23. Rik. 123 10. Till
landsorten mot postförskott.

Ullgarn,

Svenskt och Engelskt för hand- och
maskinstickning samt till väfnad,
Hamburgergarn, Zéfir- och Kaster-
garn, Carmen-, Tua- och Andalusia-
garn till Schalar. Oblekt, Blekt
och Crémefärgadt Fiskegarn till
Gardiner, Glangarn, Mattvarp,
Mattskedar och finare Väfskedar,
allt till lägsta priser i

Axel Hinderssons Garnbod, Hötorget 13.

Kvinnliga arbetsområden.

Utbildningskurser m. m.
Muntliga och skriftliga
upplysningar genom

**Fredrika-Bremer-
Förbundets Byrå,**
54 Drottninggatan.

Fem praktiga äfventyrsböcker för barn och ungdom.

Tsarens kurir. Berättelse för barn och ungdom.
Fritt efter Jules Verne af Alfred
Smedberg. 352 sidor med 47 illustrationer af Karl Aspelin. Kar-
tonnerad. Pris 75 öre.

Parzival. En riddarsaga från medeltiden. Bearbetning
af Hugo Gyllander. 259 sidor. Med 45 illu-
strationer af Ingeborg Uddén. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Sagogrottan i Sagoskogen. En samling
sagor af
Harald Östenson. 303 sid., 50 illustrationer. Kartonnerad. Pris
75 öre.

Den hemlighetsfulla ön. Berättelse för barn
och ungdom. Fritt
efter Jules Verne af Alfred Smedberg. 312 sidor, 44 illustratio-
ner af Brita Ellström. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Hjälten bland hjältar skildrade för barn och
ungdom af Marie Lou-
Charles G. Gordons lif och stordåd, ise Gagner, 304 sidor,
33 illustrationer af Edv. Berggren. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Erhålles i hvarje bokhandel eller direkt från

Folkskolans Barntidnings Förlag, Stockholm. (Stina Quint.)

Centralförbundet för Socialt Arbete's utbildningskurs

för personer hvilka skola ägna sig åt *bostadsinspektion, barnavårdsin-
spektion, hemarbetsinspektion* m. m. dyllikt.

Teoretisk och praktisk utbildning.

Tillämpad Kemi, Fysik, Fysiologi, Bakteriologi, Allmän Hygien, Sjuk-
vård, Barnavård, Fattigvård, Byggnadslära, Samhällslära, Författnings-
kunskap m. m.

Ettårig kurs, 15 sept.—1 juni, pris 250 kr.

Inträdesfordringar: 21 år fyllda samt kunskap motsvarande minst real-
skoleexamen eller viss praktisk utbildning.

Närmare upplysningar meddelar fröken K. Hesselgren, kursledare.
Adress: Lästmakaregatan 6, Stockholm.

Fredrika-Bremer-Förbundet: Drottninggatan 54.

Rikstel. 27 62. Förbundets byrå öppen 11-4. Allm. tel. 48 16.

Fredrika-Bremer-Förbundets Sjuksköterskebyrå: Tunnelg. 25.

Rikstel. 68 98.

Allm. tel. 82 11.

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

Doktor Sofia Holmgren. Af *Lina Gren.*

Några tankar om en tidssjukdom. Af *Gustava Svanström.*

Finsk kvinnoaförening.

Textilkonst på Industriutställningen. Nordiska Kompaniet.

Utlandet.

Florens. Mina bostäder. Af *A. L-n.*

Helen Keller: Min värld. Rec. af *Clara Wahlström.*

Mötet i Herthadalen. Af *Maria Holmström.*

Notiser.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**